

ներկայութիւնը ու անոնց հակիրթները: Laboratoire-ը, ինչպէս կը սպասէի, ժխտական պատասխան տուաւ: Տղան չունէր ոչ ճճի և ոչ ալ ճճիի հակիրթ: Կը կարծէի թէ այս դերական ու վերջնական գննութեանէն յետոյ, հայրը պիտի համոզուէր: Ոչ. ան չհաւատաց ու չուզեց հասկնալ թէ դժբախտաբար իր տղան ունէր սօզուլմանէն շատ աւելի ծանր հիւանդութիւն մը, որովհետեւ եթէ կրնանք մէկ իսկ մէկ քանի տարուան մէջ, աղէկցնել լուսնոտութիւնը, եթէ չգիտնանք անոր էական ու նախնական պատճառները: Հայրը մեկնեցաւ տղուն ձեռքէն բռնած ու կրկնելով թէ իր տղան աղէկցնելու համար սօզուլմանի դեղ կը փնտոէ: Մեկնեցաւ ան՝ տխուր ու վհատած: Ահաւաստիկ օրինակ մը թէ որդ չունեցող տղու մը ծնողացը վրայ սօզուլմանը որքան կ'ազդէ:

Երկրորդ պարագան տարբեր էր: Պատիկ տղան, եօթը տարեկան, չորս տարեկան հասակին օր մը սովորական որդ մը ձգած էր իր կղկղանքներուն հետ: Անկից ի վեր տասն անգամ հայրը իրեն դեղ տուած էր, միւս սօզուլմաններն ալ դուրս հանելու համար: Երկրէ երկիր կը պտտցնէր այդ խեղճ մարդը իր տղան ու իր դժբախտ ու տխուր հոգին:

Կ'երթար մէկ բժիշկէն միւսը: Ոչ ոք կրնար աղէկցնել իր տղան: Պարզ քննութեամբ մը տեսայ թէ պարզապէս կոկորդի մսաբոյս ունէր ու այդ էր պատճառը որ գիշերը տղան կը խռկար ու բերանը բաց կը քնանար և շարունակ հարբուխ կ'ըլլար: Վիրաբոյժին ղրկել ուզեցի: Ոչ. «Տղաս սօզուլման ունի, Տօքթօր, դուն անոր եղ տուր» կ'ըսէր հայրը շուարած: Ան ալ գնաց նոր բժիշկ մը փնտռելու:

Արևելքի մէջ ի՞նչպէս այս սոսկալի անունը հանած են որդերը: Արդարացի՞ է այս սարսափը:

Կ'ուզեմ ուրեմն օգտուիլ այս օրինակներէն ու բացատրել՝ յաջորդ յօդուածով մը թէ ինչ են ճճիները, որո՞նք են իրենց ըրած աւերումները, ի՞նչ են անոնց դարմանները ու վերջացնել ըսելով թէ ինչո՞ւ համար այս անչուկ ու անձայն որդերը ջիղերուն վրայ կ'աղդեն:

ԲԺ. Պ. ՔՕԼՕԼԵԱՆ

Մի հաւատաք ամառուքիւմներուն, ըսելով թէ բազմաթիւ սերունդներու կողմէ փոխանցուած են: Մի հաւատաք բանի մը ըսելով թէ շատերու կողմէ կրկնուած է: Սակայն երբ սկզբում մը համաձայն է բանականութեան և օգուտ կը բերէ ամէնուն, ընդունեցէ՛ք գայն և պիճ փաբեցէ՛ք ամոր: